

τῆς γλυκύτητος καὶ τῆς εὐφροσύνης τῶν ἐνθουμίζουσιν αὐτῷ τὴν μητέρα τῶν γὰρ νεοφώτων ὁ Θεὸς κελεύει

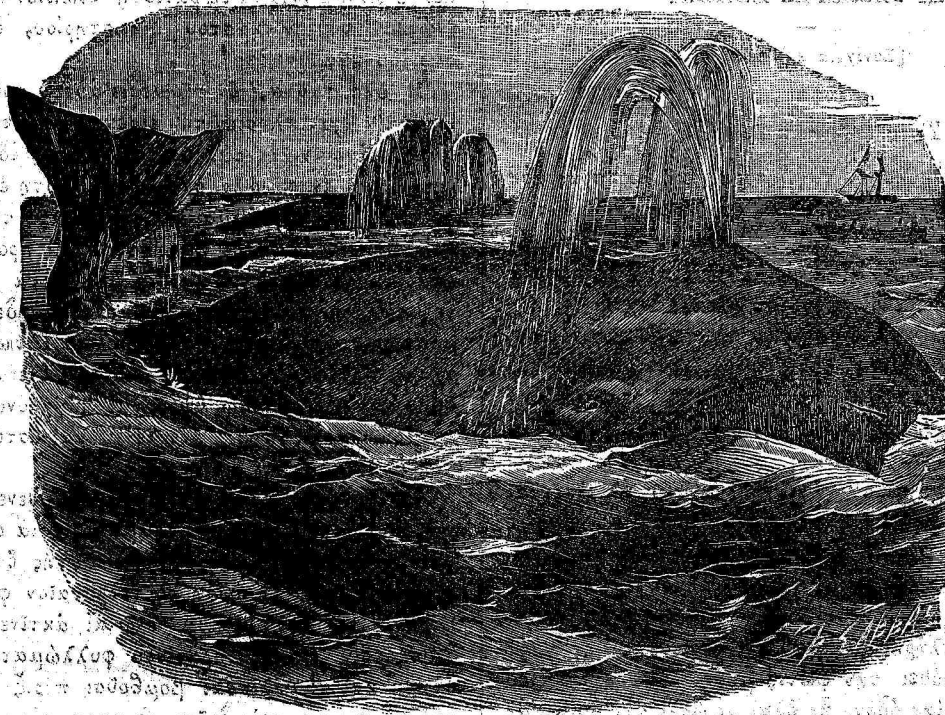
Τὰ τρία προσφιλέα αὐτὰ δὲν θέλουσι πλεον τὸν ἐγκαταλείψει. Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ θέλει νυμφευθῇ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐνδοξοῦ χωρίου τοῦ. Αἱ θυγατέρες αὐτοῦ θέλουσι διαμείνειν ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ μετὰ πᾶν συζύγων αὐτῶν. Νέα τῆς οἰκογενείας ἐορταί θέλουσι τὸν ἀναζωογονήσαι, γάμοι σκέψεις, νέα γενεὰ θέλει γεννηθῇ καὶ θέλει περιπατεῖ σκιρτηδὸν ἐνώπιόν τοῦ.

Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς, αἱ δύο θυγατέρες τοῦ εὐρίσκονται παρ' αὐτῷ. Ἡ μία ἐξ αὐτῶν πλησιάζει πρὸς αὐτὸν τὸ ξανθὸν τεκνίον, τὸ ὅποιον κρατεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς. Τοῦ ῥοδόχρου προσώπου

θαλάσσης. Εἰσὶ τὰ μέγιστα τῶν ζώων διαίρουσιν αὐτὸν εἰς φυτοφάγα καὶ ζωοφάγα.

Δὲν ἔχουσιν ἐξωτερικὸν οὖς, εἰμὴ ὀπὴν τινα, οὐδὲ δόλωος δὲ ὁρατὴν λαίμη, οὔτε τρίχας ἢ λεπία ἐπὶ τοῦ σώματος. Τινὲς ἔχουσιν ὀδόντας ἐν ἀμφοτέραις ταῖς σιαγόνibus, τινὲς μόνον εἰς τὴν κατωτέραν σιαγῶνα, τινὲς οὐδόλωος ἔχουσιν ὀδόντας ὡς ἐκεῖναι ἐξ ὧν παριζόμεθα τὸ ὄσπουν τῆς φαλαίνης. Εἰσὶ ζῶα ἀναπνέοντα ἀέρα, ἔχοντα κανονικοὺς ῥῥῥῥῥῥῥῥ. Ὡστε κατ' ἀνοχὴν καλοῦνται ἰχθύς, διότι ὁ ἰχθύς δὲν ἀναπνέει ἀέρα. Ἡ καρδιά αὐτῶν ἔχει δύο κοιλίας καὶ ἔχουσι θερμὸν αἷμα. Ἐντέλῃ ἀνέκουσι ταῦτα εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν τῶν μαστοφόρων τε.

Αἱ φάλαινα δεικνύουσι τὴν ἡλικίαν αὐτῶν ἐν τῷ

Φάλαινα.

τοῦ παιδίου ἐγγίξει τὰς ὠκράς τοῦ γέροντος παρειάς. Τοῦτο ἡδύνατο νὰ παρομοιάσῃ τις ὡς ἄνθος τῆς ἀνοιξίως εὐρισκόμενον ἐπὶ χιόνος.

Ὁ Γεώργιος κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τὸ νεαρὸν αὐτὸ φίλημα. Ἡ ψυχὴ τοῦ περὶ πρὸς ἄλλον κόσμον. Τὸ ὄνειρόν τοῦ εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν πρῶν.

Ἐκ Πατρῶν.

Ν. Π. Θ.

ΑΛΙΕΙΑ ΦΑΛΑΙΝΩΝ

Αἱ φάλαινα ὡς πλείστα ἄλλα ζῶα τῆς τε ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης· εἰσὶ πολλῶν εἰδῶν, διατρέοντα τὸ μέγεθος, τὴν κατασκευὴν τῆς ιδιότητος, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς ἑξέεις· δὲν εἶναι πάντα κατεσκευασμένα ἐπὶ ἐνὸς σχεδίου, οὔτε εὐρηγνται ἐν τῇ αὐτῇ

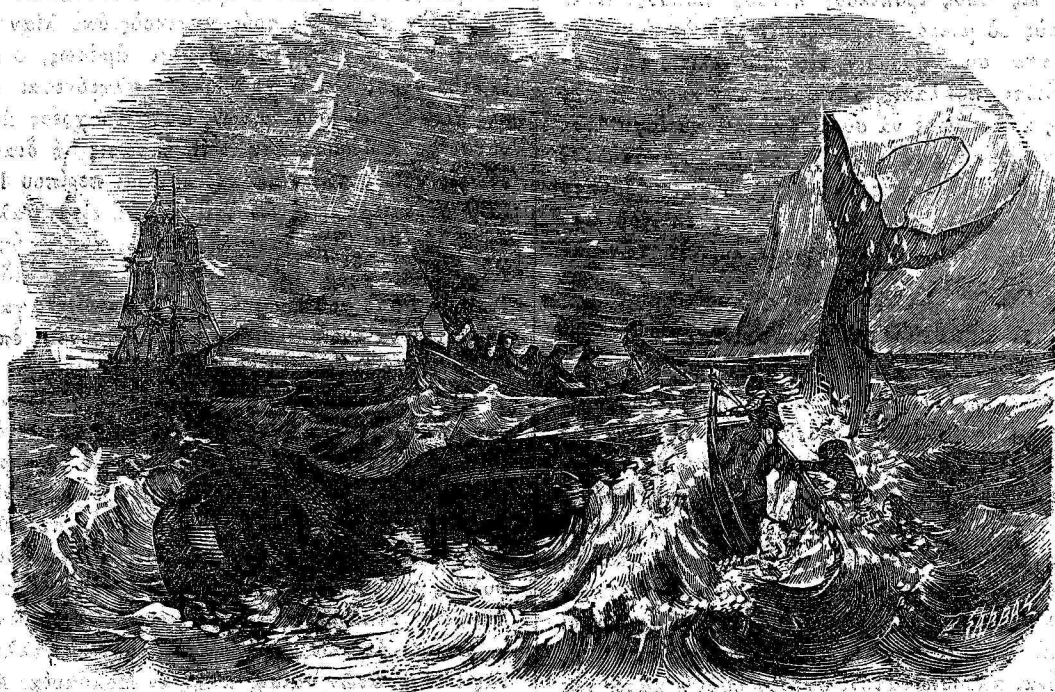
χρῶματι τοῦ δέρματος, ὡς ἡμεῖς ἐν ταῖς θριξίν· προχωροῦσαι τὴν ἡλικίαν ἔχουσι λευκὴν καὶ φαίαν τὴν χροίαν τοῦ δέρματος. Τινὰ ἐκ τῶν εἰδῶν τῆς φαλαίνης γίνονται ὑπερβολικὰ τὸ μήκος ἀπὸ 80—100 ποδῶν ἐν δὲ ἀρχαιότεροι χρόνοι· ὅτε δὲν ἐδιώκοντο τόσον διὰ τῆς θανατηφόρου ἀρπάγης, θὰ ἤξανον ἔτι πλείοτερον. Ἐν ἐνὶ τῶν στομάχων ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τούτων εὐρέθησαν περὶ τοὺς ἑκατὸν μεγάλους ὀνίσκους καὶ πολλὰ χιλιάδες ἐτέρων ἰχθύων. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ ὄρασις αὐτῶν εἶναι ἐξυτέρα καὶ ἰσχυροτέρα ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν καὶ περὶ τῆς ἀκοῆς τῶν δύναται νὰ ῥηθῇ τοῦτο δὲ δικαιολογεῖ τὴν εὐκολίαν μεθ' ἧς αἱ θηρεύουσαι τὴν φάλαιναν λέμβοι προσεγγίζουσι τοσοῦτον αὐτῆς. Τὰ εἶδη τῶν φαλαίνων τὰ ὅποια θηρεύονται παρὰ τῶν ἀλιευτῶν τῆς φαλαίνης εἰσὶ δύο

μόνον ἐξ ὧν κατασκευάζεται τὸ σπέρμα τοῦτο, ἐξ ὧν γίνονται κηρία· ἔχουσι δ' αὖται τὴν κάτω σιαγόνα με δόντας· κρεμαμένους ἐξ ὑπερμεγέθους κεφαλῆς· ἐχούσης ἑκταπὺν ὥστε τὸ τρίτον τοῦ ὅλου σώματος.

Ἡ μεγάλην αὐτὴ κεφαλὴν ἔχει ἐν αὐτῇ μέγα κοῦφωμα καλούμενον κιβώτιον ἐν ᾧ τὸ σπέρμα τοῦτο εἶναι ἐναποτεθειμένον· καὶ ἐξ οὗ ἀποστάζειται περὶ τὰς δέκα ἢ δώδεκα βαρέλας ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦτου· Ἡ καρδιά τῆς εἶναι τοσοῦτον μεγάλη ὥστε πολλάκις ἐξάγει δέκα ἢ δεκάπέντε γαλόνια αἵματος ἐν ἐνὶ κτύπῳ· ἐννοεῖται ὅτι τὸ στόμα εἶναι ὑπερμεγέθους, ἑκτεινόμενον σχεδὸν ἐφ' ὀλόκληρον τὸ μήκος τῆς μεγάλης κεφαλῆς· με λάρυγγα ἀνάλογον ἐκτάσεως, ἱκανῶς δὲ εὐρύν ὥστε νὰ περιλάβῃ τὸ σῶμα ἑνὸς ἀνθρώπου· Οὐδεὶς τουλάχιστον ἄλιεύς ἀπολεσθεὶς ἐν αὐτῇ ἐπανήλθεν ὅπως ἀντιλέξῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

λαπτὰ ἢ βραδύτερον, κατ' ἀρέσκειαν. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν λέμβον ἥτις συμβῇ νὰ εἶναι ἀκριθῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· ὅταν πάλιν τὸ θηρίον ἐπανεέλθῃ! Πολλὰ πληρώματα λέμβων εὐρέθησαν ἐκτιναχθέντα εἰς τὴν ἀέρα, ἢ ἐγκατεσπαρμένα εἰς τὰ κύματα διὰ τοιαύτης ἐνεργείας. Τὸ τεράστιον τοῦτο ζῶον ἐφάνη πολλάκις ἐκπηδῶν ἐκτὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἀνατρέπόμενον ἐπὶ τῆς τερατώδους αὐτοῦ βίχης. Ὅταν πληγῇ διὰ τοῦ κάμακος, ἢ τρυπηθῇ διὰ τῆς αἰχμηρᾶς λόγχης, τὰ σημεῖα τοῦ πόνου οὐ αἰσθάνεται εἶναι εἰς ἀκρὸν λύπηρά, φοβερὰ δὲ εἶναι ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου, ὅτε τύπτει τὰ κύματα διὰ τῆς φοβερᾶς οὐρᾶς του.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νεογνῶν τοῦ δὲν ὑπερβαίνει συνήθως ἐν ἑκατὶ, καίτοι ἐγίστε γεννῶνται καὶ δίδυμα. Τὰ μικρὰ ταῦτα θηλάζουσι τὴν μητέρα των ὡς οἱ μόσχοι τῶν βοῶν. Ὁ φόνος τῶν νεογνῶν χάριν τῶν

Ἀλιεὶα φαλαίνης.

Τὸ δέρμα τῆς φαλαίνης εἶναι μέλαν, καθίσταται δὲ ὑπόλευκον καθόσον προχωρεῖ πρὸς τὴν κοιλίαν. Ἀμέσως ὑπὸ τὸ δέμα ὑπάρχει τὸ λίπος τὸ ὅποιον βραζόμενον ἢ ἀναλυόμενον παράγει τὸ κοινὸν ἔλαιον. Φάλαινα ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου μεγέθους παρέχει 100 ἢ 150 βαρέλας τοιοῦτου. Ὅταν φοβηθῇ τὸ τέρας τοῦτο ἐκφυᾷ μετὰ φοβεροῦ κρότου, ἐκχύνον τὸ ὕδωρ διὰ τῶν ρυσητήρων του μετὰ μεγίστης ταχύτητος. Ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἐπικινδύνου γειτνιασεως τῶν θηρευτῶν τῆς, βαθμυδὸν βυθίζει τὴν βαρεῖάν αὐτῆς κεφαλὴν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ὕδατος λάβει καθέτον διεύθυνσιν μετὰ τὴν οὐρανὸν πρὸς τὰ ἄνω, εἴτα δὲ ῥίπτεται κατευθεῖαν κάτω εἰς τὸ ἀβάθος πύλκος. Ἐκεῖ κάθεται τεσσαράκοντα ἢ πενήκοντα

μητέρων, αἵτινες προσκολλῶνται εἰς αὐτὰ λίαν περιπαθῶς, μεγάλως συνέτεινεν εἰς ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φαλαίνων παντὸς εἶδους, καὶ ἴσως φέρῃ εἰς τὴν παντελὴ αὐτῶν ἐξολόθρευσιν.

Ἔτερον εἶδος φαλαίνης παράγει ἔλαιον 150 ἕως 200 βαρέλας ἐκ μιᾶς καὶ μόνης. Ἐκ ταύτης λαμβάνομεν τὰ ὀστά τῆς φαλαίνης· ἅτινα εἶναι προσηρμοσμένα εἰς τὴν ἄνω σιαγόνα καὶ ἀπαρτίζει ὅλους τοὺς δόντας τοὺς ὁποίους τὸ ζῶον ἔχει, δι' αὐτῶν δὲ συνάγει ὅλους τοὺς μικροὺς ἰχθῦς πρὸς τροφήν.

Ἡ φάλαινα διατῆται πρὸ πάντων εἰς τὰς ψυχρὰς θαλάσσας τῶν πόλων. Ἡ ταχύτης τοῦ κολυμβήματος αὐτῆς εἶναι μετρία, ἀλλ' ὅταν πληγῇ διὰ τοῦ κάμακος τρέχει μετὰ μεγίστης ὀρμῆς διὰ τῶν ὑδά-

των τοσαύτη δὲ εἶναι ἡ δύναμις αὐτῆς ὥστε δύναται νὰ ρυμουλκήσῃ δαδύκληρον σειρὰν λέμβων ἢ καὶ δαδύκληρον πλοῖον. Ὄταν φοβηθῇ βυθίζεται ἐν ἀκαρεῖ μακρὰν τῶν κέφθαλμων τοῦ ἀνθρώπου. Λέγεται δὲ μένει ἐπὶ τοῦ ὕδατος συνήθως πρὸς ἀνάπαυσιν ἐπὶ τινα λεπτά, ὑπὸ δὲ τοῦ ὕδατος δὲν μένει περισσότερον τῶν 15 ἢ 20 λεπτῶν.

Ὄταν πρῶτον ἀνοίγῃ τὰς σπηλαιώδεις σιαγόνας αὐτῆς καὶ κολυμβᾷ καχύψατα, καταπίνουσα ἀπειράριθμους ἰχθῆς τοὺς ἀποίοντες συλλαμβάνει διὰ τῶν ὀστέων ἐν τῷ στόματι, ἐνῷ τὸ ὕδωρ οὕτω πως στενοχωρούμενον ἐκχύνεται εἰς ῥύακας μεγίστους ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ στόματος.

Ἡ θήρα τῆς φαλαίνης, ὥς τις δύναται νὰ φαντασθῇ δὲν στερεῖται περιπετειῶν καὶ κινδύνων. Ἡ ἀπαρτία ἐκ τῆς πατρίδος ἐπὶ δύο, τρία ἢ τέσσαρα ἔτη εἴτε εἰς τοὺς τροπικοὺς ἢ τοὺς πόλους, εἶναι διὰ πολλοὺς οὐ μικρά στέρησις. Πολλὰ δὲ συχνάκις δυστυχήματα συμβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀλίεις τῆς φαλαίνης, διότι πολλάκις αὕτη διὰ τῆς κεφαλῆς τῆς ὡς σφύρας κατάρθωσε νὰ συντρίψῃ καὶ τὸ ἰσχυρότερον πλοῖον. Ἐὰν ἡ φαλαίνα εἴχῃ ἱκανὸν λογικὸν ὥστε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν φοβεράν αὐτῆς δύναμιν ἢ δύνατο ἴσως νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς θηρευτὰς αὐτῆς ἐκ τοῦ πεδίου. Ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπινον λογικὸν κυριεύει τῶν φαλαίνων.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ ἔκτασις τῆς Ῥωμουνίας, πλὴν τῆς Δοβρουτσᾶς, περιλαμβάνει 90,000,000 στρέμματα. Ἡ χώρα διηρηται εἰς τρεῖς ζῶνας, ἡ πρώτη ἢ ἡ δασώδης ζώνη τῶν Καρπαθίων, ἥτις περιέχει καλὰς βοσκάς, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων, ἐνθα ὁ πληθυσμὸς εἶναι ἀραιός· ἡ δευτέρα, ἡ περιέχουσα βοσκάς, ἀμπελόνας καὶ ὀπωροφόρους κήπους, καὶ ἡ τρίτη, ἡ πλουσία καὶ τὰς τοῦ Δουνάβου, ἐνθα δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ἡ κόλτσα φθονταί. Τὰ ἔδαφος τῆς ζώνης ταύτης εἶναι πλουσιώτατον, σχεδὸν ὅμοιον κατὰ τὰς θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας πρὸς τὴν διάσημον μέλαιναν γῆν τῆς Ῥωσίας. Ὀλιγώτερον τοῦ ἡμισέως τῆς ἐκτάσεως ταύτης εἶναι ὑπὸ καλλιέργειαν, ἡ χρησιμὴ πρὸς βοσκὴν. Ἐκ τοῦ ἀπομένου 15,000,000 στρέμματα καλύπτονται ὑπὸ δασῶν καὶ περὶ τὰ 30,000,000 εἶναι ὅλως ἄχρηστοι καὶ ἀκατάλληλος πρὸς καλλιέργειαν. Ὁ ποτισμὸς καὶ αἱ δέφρυ γαίαι πρὸς ἀποκόλλειν τῶν πλημμυρῶν τῶν ἐκ τῶν ὄρεων κατερχομένων ῥυάκων ἔχουσιν πολὺ πλεονέκτημα γῆν κατὰ τὴν ἀπὸ καλλιέργειαν. Αἱ ἐργαστικαὶ ὁμοίαι χεῖρες εἶναι ἀλίγαι ἰδίαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, ὁ πληθυσμὸς εἶναι μικρὸς διὰ τὴν χώραν πολλοὶ δὲ γαιωκλήματα ἔχουσιν πολὺ μεγαλήτερα κτήματα ἢ δύναται νὰ καλλιεργήσιν.

Διὰ τοῦ ἀγροτικῆς νόμου τοῦ 1864 οἱ δασοὶ ἀπελευθερώθησαν καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς γαίαι ληφθεῖσαι

ἀπὸ τῶν πρώην κυρίων των. Περὶ τὸ ἐν τρίτον τῶν γαιῶν ἐλήφθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ διενεμήθη εἰς περίπου 600,000 οἰκογενεῖας. Οἱ ἰδιοκτῆται ἀπεζημιώθησαν ὑπὸ τοῦ κράτους, ἀναλαμβάνοντες τὸ χρέος τῶν χωρικῶν καὶ παροχωρήσαντες τριάντα ἐτῶν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ τὸ ἀποπληρώσωσιν. Ὁλόκληρος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιοκτητῶν, περιλαμβανομένων τῶν χωρικῶν, ἀνέρχεται εἰς 650 χιλιάδας περίπου. Ἡ κατὰ μέσον ἄρον ἔκτασις τῆς ἰδιοκτησίας τῶν χωρικῶν εἶναι ἀπὸ 30 ἕως 45 στρέμματα. Ἡ ἔκτασις τῶν μεγαλητέρων κτημάτων ποικίλλει παρὺς ὑπάρχουσι δύο ἢ τρία κτήματα ἔχοντα ὑπὲρ τὰ 250,000 στρέμματα ἔκτασιν ἑκάστον, ἄλλα κτήματα ἐκτάσεως 12,000 ἕως 15,000 στρεμμάτων εἶναι πολλά. Διὰ τῆς δημόσιας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἅτινα ἦσαν ἐκ τῶν καλλιεργητικῶν ἰδιοκτησιῶν, τὸ κράτος ἀπέκτησεν ἀπέραντον ἰδιοκτησίαν ταύτην βαρμηδὸν πωλεῖ εἰς τοὺς χωρικοὺς ὑπὸ λίαν ἀνέτους ὁρους—τὸ ἐν τρίτον πληρόνεται ἀμέσως, 6 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τόκοι καὶ 6 χρεωλύσιον πληρόνεται ἐτησίως ἐπὶ τῶν ἄλλων δύο τρίτων, ὥστε τὸ χρέος ἀποσβέννυται μετὰ δώδεκα ἔτη. Ἡ ἔκτασις ἡ διατελοῦσα ἐτι εἰς χεῖρας τῆς ἐπικρατείας εἶναι περίπου 16,000,000 στρέμματα, ἐξ ὧν 7,000,000 εἶναι καλλιεργήσιμα 4,000,000 δασώδεις γαίαι, καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἔλη, τέματα κτλ. Ἡ γῆ αὕτη δίδεται εἰς ἐνοίκιον ὑπὸ τοῦ κράτους ἀλλ' ὅταν αἱ γαίαι δὲν δύναται νὰ ἐνοικιασθῶσιν καλλιεργοῦνται ἐπὶ λογισμῷ τῆς κυβερνήσεως.

Οἱ ἄλλοδαποι ἐν τῇ Ῥωμουνίᾳ δὲν εἶχον πρότερον τὴν ἄδειαν νὰ ἀγοράζωσι γαίαι, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐδόθη νῦν διὰ συνθήκης εἰς διάφορα εὐρωπαϊκά ἔθνη. Τοῖς Ἰουδαίοις ὅμως ἐτι καὶ νῦν ἀπαγορεύεται νὰ κατέχωσιν ἰδιοκτησίαν, τὸ σύνταγμα ἀπαγορεύει τὴν εἰς τὴν Ῥωμουνίαν ἀποίκεισιν ξένων φυλῶν, τοῦτο ὅμως δὲν ἀποκλείει τὴν ἐγκατάστασιν Ἰταλῶν, Ἰσπανῶν ἢ ἄλλων λατινικῶν φυλῶν.

Ὀλίγοι ἐκ τῶν μεγάλων ἰδιοκτητῶν καλλιεργοῦσι τὰς ἰδίας αὐτῶν γαίαι, πλὴν ἐν Μολδαυίᾳ. Αἱ γαίαι εἴτε ἐνοικιάζονται ἐπὶ βραχεῖα διαστήματα χρόνου, εἴτε ἐργάζονται παρὰ γεωργῶν διακαιουμένων εἰς ἀπάληψιν μέρους τοῦ καρποῦ. Ἔνεκα δὲ τῶν ἀτελῶν μεθόδων τῆς καλλιεργείας, μετὰ πόσον σπέρου ἀσκόπως ῥίπτεται, μεγάλως παραμελεῖται ἡ λίπανσις τῶν γαιῶν καὶ ἐπομένως ἡ πρόσοδος εἶναι λίαν μικρά.

Οἱ ἰσχυροὶ κομμάτιοι οὐλοῦνται ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν Ο. ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΑΥΤΟΥ

Ἀνεκδοτὸν πρὸς ἀναγνώρισιν περὶ τοῦ μεγάλου Βασιλεῦς, τὸ ὁποῖον δεκνύει τὴν διακρίσιν μεταξὺ δημοσίου καὶ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἰδιωτικῆς γαίης. Κατὰ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ, κύριος τις, φίλος καὶ σύντροφος τοῦ στρατηγοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐπαχέστατον ἀκνέστη εἰς αὐτὸν ὁ πῶς τὸν ἀφῆκε εἰς ἐπικρατῆς καὶ λίαν σπουδαίαν θέσιν. Ὁ κύριος οὗτος προεκάθητο εἰς τὴν